

«ΕΝΟΧΗ ΚΑΙ ΕΞΙΛΕΩΣΗ»

Γερμανικά ΜΜΕ: Οι Ναζί κατακτητές έκαναν φρικτά εγκλήματα στην Ελλάδα

Πραγματικός καταγιομός δημοσιευμάτων στον γερμανόφωνο τύπο για την πρόθεση της ελληνικής κυβέρνησης να προχωρήσει ενδεχομένως στην κατάσχεση γερμανικής δημόσιας περιουσίας στην Ελλάδα. Η Süddeutsche Zeitung σχολιάζει: «Το θέμα της ενοχής δεν συζητείται. Οι Γερμανοί κατακτητές έκαναν φρικτά εγκλήματα στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, κάτι στο οποίο δεν δίνεται συχνά αρκετή προσοχή στη Γερμανία. Η ελληνική κυβέρνηση κάνει λόγο και πάλι για επανορθώσεις ύψους 300 δις ευρώ και μιλάει για κατασχέσεις. Με τον τρόπο αυτό ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας θέλει να θέσει υπό πίεση την γερμανική κυβέρνηση ώστε αυτή να συμφωνήσει στη διαμάχη γύρω από την πολιτική διάσωσης. Ανεξάρτητα από αυτή την προφανή πρόθεση παραμένει το ερώτημα εάν η Γερμανία πρέπει να πληρώσει για το παλιό χρέος. Το Βερολίνο επικαλούμενο καλά νομικά επιχειρήματα απαντά 'όχι'. Το σύμφωνο «2+4» και η Χάρτα των Παρισίων για μια νέα Ευρώπη του 1990 συμπεριλαμβάνουν μια τελική ρύθμιση και αποκλείουν απαιτήσεις για αποζημιώσεις». Και η εφημερίδα καταλήγει: «Η Γερμανία θα έπρεπε νηκικά να αισθάνεται υποχρεωμένη απέναντι στην Ελλάδα και να συνεχίσει να επιδεικνύει μεγάλη υπομονή στη διαμάχη για το χρέος με την Αθήνα παρά τις προκλήσεις του

πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα». Όπως αναφέρει η Deutsche Welle, η Frankfurter Rundschau κάνει το διαχωρισμό μεταξύ αποζημιώσεων και κατοχικού δανείου και επισημαίνει: «Η περίπτωση του κατοχικού δανείου που δόθηκε το 1942 είναι διαφορετική. Εκεί δεν ισχύει η αρχή της ετεροδικίας αλλά πρόκειται για ένα γερμανικό χρέος, το οποίο η Ελλάδα ορθώς διεκδικεί». Η Frankfurter Allgemeine Zeitung επισημαίνει: «Η Ελλάδα ανήκει σε αυτά τα κράτη που υπέφεραν περισσότερο από τη γερμανική Κατοχή κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ισχυρίζονται συχνά

Έλληνες πολιτικοί. Αυτό είναι σωστό αλλά δεν είναι πλήρες. Διότι ήταν τρία κράτη στην κατοχή των οποίων βρέθηκε η Ελλάδα. Σωστό θα ήταν να μιλήσει κανείς για μια γερμανοιταλοβουλγαρική Κατοχή, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του 1943 που έπεσε η Ιταλία. Τότε ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας θα έπρεπε να ζητήσει αποζημιώσεις όχι μόνο από το Βερολίνο, αλλά και από τη Ρώμη και τη Σόφια».

Η Welt γράφει για το ίδιο θέμα: «Η Αθήνα αρνείται μεταρρυθμίσεις ζωτικής σημασίας. Αντ' αυτού προτιμάει να παρασύρει το λαό σε μια αντιγερμανική μέθη.

Εάν συνεχίσει να παίζει με την σκέψη να στείλει ισλαμιστές στη Γερμανία, να ζητά επανορθώσεις και να θέλει να κλείσει το Ινστιτούτο Γκαίτε, η απάντηση μπορεί να είναι μόνο μια: σκληρότητα. Η διαφορετικά διατυπωμένο: η Αθήνα δεν μπορεί να φανεί ως νικητής».

Τέλος, η αυστριακή Die Presse σχολιάζει το θέμα εμπιστοσύνης μεταξύ ΕΕ και Ελλάδας: «Μόνο όταν κανείς πληρώνει τα οφειλόμενα και σέβεται τους κανόνες και τις συμφωνίες που από κοινού κλείστηκαν μπορεί να υπάρξει εμπιστοσύνη. Και αυτό είναι το μόνο έδαφος στο οποίο μπορεί να καρποφορήσει μια φιλία».

Αντεπίθεση από τα γερμανικά ΜΜΕ: Η Ελλάδα χρωστά επανορθώσεις από την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου!

Σωρεία αντιδράσεων και αμέτρητες επιθέσεις δέχεται η ελληνική κυβέρνηση από τα γερμανικά ΜΜΕ, αναφορικά με το πρόγραμμα στήριξης, αλλά και μετά την απόφαση για διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων. «Τσίπρας, Βαρουφάκης και Σία: Οι εκβιαστές από την Αθήνα» (Handelsblatt), «Η Ελλάδα είναι που πρέπει να πληρώσει επανορθώσεις - αρχίζοντας από την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου» (Frankfurter Allgemeine Zeitung), «Φέρτε τον ψυχίατρο!» (Spiegel), είναι μερικοί μόνο από τους τίτλους που «στολίζουν» τη χώρα μας. Σύμφωνα με tapea.gr, στον πολεμικό μέτωπο συμμετέχουν ενεργά και δευτεροκλασάτα στελέχη του κυβερνητικού στρατοπέδου, όπως ο Κουρτ Λάουκ, πρόεδρος του οικονομικού συμβουλίων των Χριστιανοδημοκρατών. «Οι θρασείες κατηγορίες των Ελλήνων εναντίον του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε αποβλέπουν μόνο σε αντιπερισπασμό για την αποτυχία τους στις διαπραγματεύσεις του Eurogroup» είπε. Τις κατηγορίες αυτές, πρόσθεσε, τις πιστεύει ίσως η πλειοψηφία των Ελλήνων, αλλά κανείς άλλος Ευρωπαίος. Σκληρή ήταν και η γλώσσα του υπουργείου οικονομικών σε ότι αφορά στις επανορθώσεις. «Δεν πρόκειται να κάνουμε συνομιλίες και διαπραγματεύσεις για το θέμα με την ελληνική πλευρά», τόνισε ο εκπρόσωπος του υπουργείου Μάρτιν Γιέγκερ. Ταυτόχρονα, πρό-

σθεσε, ότι η όλη αυτή συζήτηση είναι λανθασμένη. «Αντί να κοιτάμε πίσω, ας κοιτάμε μαζί μπροστά» είπε. «Έχουμε να λύσουμε από κοινού δύσκολα προβλήματα. Η συναισθηματική αντιμετώπιση του (κατοχικού) προβλήματος ... δεν βοηθά στη λύση του. Γι αυτό και η συμβουλή μου, να επικεντρωθούμε στα θέματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν σήμερα». Το πιο αιχμηρό «αγκάθι» στο θέμα των επανορθώσεων είναι βέβαια η εξαγγελία του υπουργού δικαιοσύνης Νίκου Παρασκευόπουλου, ότι οι ελληνικές Αρχές ενδέχεται να κατασχέσουν περιουσιακά στοιχεία της Γερμανίας στην Ελλάδα προς όφελος των θυμάτων του Διστόμου. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αρνήθηκε να σχολιάσει το γεγονός. Όμως η γενική εντύπωση στο Βερολίνο είναι, ότι η γερμανική κυβέρνηση θα κινηθεί άμεσα νομικά και πολιτικά εναντίον τυχόν κατάσχεσης, όπως εξάλλου το δήλωσαν ευθέως και ορισμένοι χριστιανοδημοκράτες πολιτικοί - μεταξύ άλλων και ο αντιπρόεδρος της κοινοβουλευτικής τους ομάδας Χάνς Μίτελμπαχ. Προληπτικά πάντως, το γερμανικό υπουργείο εξωτερικών παρέπεμψε με ανακοίνωσή του στο γεγονός, ότι το Διεθνές Ανώτατο Δικαστήριο της Χάγης απορρίπτει τέτοιες κατασχέσεις με το αιτιολογικό της «ετεροδικίας» - το γεγονός δηλαδή, ότι ένα κράτος δεν μπορεί

να κριθεί και να καταδικαστεί για τις πράξεις του, όσο απεχθείς και αν είναι αυτές, από τα δικαστήρια ενός άλλου κράτους.

Κυβερνητική πηγή στο Βερολίνο εξέφραζε την απορία, γιατί η ελληνική κυβέρνηση επέλεξε να εγείρει θέμα επανορθώσεων σε μια στιγμή που οι διαπραγματεύσεις στο Eurogroup βρίσκονται στην πιο λεπτή φάση τους. «Αν το έκανε σε 4-5 εβδομάδες θα το καταλάβαινα, αλλά γιατί τώρα;» διερωτάτο. Το αποτέλεσμα θα είναι να αγανακτήσουν επιπλέον οι γερμανοί βουλευτές και να μην θέλουν να δώσουν την έγκρισή τους στην εκταμίευση χρημάτων σε περίπτωση ενδιάμεσης συμφωνίας για βοήθεια.

Η ίδια πηγή πάντως υποστήριξε, ότι η απόφαση του Βερολίνου, να μην δεχθεί διαπραγματεύσεις για τις επανορθώσεις, είναι οριστική και αμετάκλητη. «Ας πάει στα διεθνή δικαστήρια» έλεγε αναφερόμενη στην Αθήνα. «Αυτά θα αποφανθούν μετά από 15-20 χρόνια - και η απόφασή τους θα είναι πάλι αρνητική γι αυτήν». Το grexit παραμένει έτσι κυρίως θέμα ορισμένων γερμανικών μέσων ενημέρωσης, που τελευταία το «οσφραίνονται» όλο και συχνότερα. Προς το παρόν βέβαια είναι ακόμα στο περιθώριο του προπαγανδιστικού τους πόλεμου, και όχι στο επίκεντρο μιας πολιτικής καμπάνιας, όπως εκείνη της «Bild Zeitung».